

ת"פ 16348/12/15 - מדינת ישראל נגד בלאל צואפטה, יזן אלמצרי, כמאל צביח

בית משפט השלום בטבריה

בפני כב' השופט יריב נבון

ת"פ 16348-12-15 מדינת ישראל נ'
צואפטה (עציר) ואח'
10 דצמבר 2015

בעניין:

המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשמים

1. בלאל צואפטה (עציר)
2. יזן אלמצרי (עציר)
3. כמאל צביח (עציר)

נוכחים:

מטעם המאשימה - עו"ד נוח רחאל

מטעם הנאשמים - הובאו ע"י שב"ס וע"י עו"ד פוקרא פתחי - מהסנגוריה הציבורית

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

על סמך הודאת הנאשמים, אני מרשיע אותם בעבירה המיוחסת להם בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום כ"ח כסלו תשע"ו, 10/12/2015 במעמד הנוכחים.

יריב נבון, שופט

עמוד 1

[פרוטוקול הושמט]

מר דין

הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בכניסה לישראל ללא היתר.

הנאשמים נעצרו בתאריך 4.12.15 בכפר בועיינה נוג'ידאת כשהם שוהים במקום ללא היתר.

בנוגע לנאשמים 2 ו-3 הגיעו הצדדים להסדר טיעון לפיו ייגזרו על הנאשמים 2 ו-3 ימי מאסר בפועל מיום מעצרום. בנוגע לנאשם מס' 1 טען בא כוח המאשימה כי יש להחמיר עמו בנוגע למאסר בפועל, וזאת נוכח הרשעתו הקודמת בגין יידוי אבנים בשנת 2013. בא כוח הנאשם 1 טען כי אין מקום לאבחן בין נאשם זה לנאשמים האחרים ויש לגזור עליו עונש זהה.

באשר למתחם העונש ההולם, הרי שזה נקבע בהלכת אל הרוש (רע"פ 3677/13) שם קבע בית המשפט העליון כי המתחם הראוי בגין כניסה אחת לישראל ללא עבירות נלוות וללא הרשעות קודמות הינה מאסר על תנאי עד 5 חודשי מאסר. זו מצוותו של בית משפט העליון וכמובן שאין בנסיבות מקרה זה עילה לחרוג ממנה, ולכן עונשו של נאשם 1 ייגזר במסגרת מתחם זה.

באשר למדיניות הענישה ולפגיעה שבעבירה זו בערכים המוגנים, הרי שאף זאת פורט רבות בפסיקה בעבר ובהקשר זה רק אדגיש כי מדובר בעבירה נפוצה ביותר. אף אם מרבית הנכנסים לישראל ללא היתר עושים זאת לצרכי פרנסה בלבד, וללא כוונות ביטחוניות או אחרות, אין להקל ראש בעומס המוטל על כתפי כוחות הביטחון העוסקים חדשות לבקרים באכיפת עבירה זו ומעצרו של שוהים בלתי חוקיים כמעט מדי יום.

כמו כן, לא ניתן להתעלם מאירועי העבר בהם היו מעורבים שוהים בלתי חוקיים בעבירות רבות, לרבות פיגועים קשים, כך שהחשש קיים וביתר שאת כיום כאשר המצב הביטחוני חמור.

אכן, אין מ קום לחרוג ממתחם הענישה בשל המצב הביטחוני, כפי שנפסק בהחלטות שונות בתקופה האחרונה. יחד עם זאת, יש ליתן למצב ביטחוני זה משקל בקביעת הענישה בתוך מתחם הענישה.

באשר לנאשמים 2 ו-3, הרי שזו הרשעתם הראשונה ולכן ההסדר סביר, תואם את מדיניות הענישה במקרים דומים, הינו במסגרת מתחם הענישה ולכן החלטתי לאמצו.

באשר לנאשם מס' 1 - הרי שלא אוכל להתעלם מהרשעתו הקודמת משנת 2013 בגין יידוי אבנים. מדובר בעבירה

עמוד 2

המוגדרת כעבירה ביטחונית ויש בה כדי להקים חשש או ספק באשר למניעיו של נאשם זה עת נכנס לישראל ללא היתר.

ייתכן כי המטרה של הנאשם הייתה להתפרנס בלבד, אך נוכח הרשעתו הקודמת לא ניתן לומר כי מסקנה אחרת הינה בלתי מתקבלת על הדעת. ולכן, יש מקום לאבחן בינו לבין האחרים כפי שביקשה המאשימה.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, ובהתחשב בנסיבות, לרבות הסדרי הטיעון בעניינם של נאשמים 2 ו-3 אשר נעצרו בגין אותה עבירה ובאותו מקום, אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

לעניין נאשם מס' 1:

- א. אני מטיל על הנאשם 75 ימי מאסר בפועל מיום מעצרו, 4.12.15.
- ב. מאסר על תנאי לתקופה של 5 חודשים והתנאי הוא כי במשך 3 שנים החל מיום שחרורו לא יעבור את העבירה בה הורשע בתיק זה.
- ג. הנאשם יחתום על התחייבות להימנע מלעבור עבירה לפי הסעיפים בהם הורשע משך 3 שנים החל מהיום. ההתחייבות תהא על סך 2,000 ש"ח או 20 ימי מאסר תמורתו; אם לא יחתום יאסר למשך 7 ימים.

לעניין נאשמים 2 ו-3:

- א. אני מטיל על הנאשמים 31 ימי מאסר בפועל מיום מעצרו, 4.12.15.
- ב. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים והתנאי הוא כי במשך שנתיים החל מיום שחרורם לא יעברו את העבירה בה הורשעו בתיק זה.

זכות ערעור לבית משפט מחוזי בנצרת.

ניתנה והודעה היום כ"ח כסלו תשע"ו, 10/12/2015 במעמד הנוכחים.

יריב נבון, שופט

